ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Ἐτόνισαν οἱ ἕνδεκα φοιτηταί καί οἱ μάρτυρες ὑπερασπίσεως

Ἡ συνεδρίασις τῆς Κυριακῆς στό Αὐτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικεῖο ἠνοίχθη μέ τίς καταθέσεις τῶν μαρτύρων ὑπερασπίσεως, τήν ἀγόρευσιν τοῦ Εἰσαγγελέως καί τίς ἀπολογίες τῶν κατηγορουμένων. Ὅλοι οἱ σχετικοί παράγοντες ἀρνοῦνται ὅτι ἔδωσαν ἤ ἔλαβαν ἐντολές, ἐνώ κατά τήν ἐξέταση τῶν μαρτύρων χθές προέκυψε ὅτι: Ἐνώ ἔπρεπε νά ἀνοίξουν ὅλες οἱ πόρτες τοῦ Πολυτεχνείου ἐάν, πρόθεση τῶν ὀργάνων πού εἰσέβαλαν, ἦταν νά κάνουν τούς σπουδαστάς νά φύγουν, ἔκλεισαν καί πραγματικό τούς ἐγκλώβισαν. Προέκυψε ἐπίσης ὅτι ἡ εἰσβολή ἔγινε, ἐνῶ διαβεβαίωνε ὁ διευθυντής τῆς Ἀστυνομίας, παρουσία τοῦ Εἰσαγγελέως, τόν Πουτανι, ὅτι ἡ ἀποχώρηση τῶν σπουδαστῶν θά γινόταν ὑπό τήν προστασία τῆς Ἀστυνομίας.

Οἱ 11 κατηγορούμενοι μέ τίς ἀπολογίες τους, ἀφγά τό βράδυ, ἀφοῦ ἀρνήθηκαν τίς κατηγορίες, ἐπιβεβαίωσαν τό ἀδικαιολόγητο, ὅπως εἶπαν, ὄχι μόνο τῆς συλλήψεώς τους, ἀλλά καί τῆς εἰσβολῆς στόν χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου.

Προηγουμένως, τρεῖς καθηγηταί τῶν περισσοτέρων ἀπό τούς κατηγορουμένους εἶχαν ὑποστηρίξει τήν ἴδια ἄποψη.

Ἡ συνεδρίαση τῆς Κυριακῆς

Μέ τήν ἔναρξη τῆς συνεδριάσεως οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων κ. κ. Γ. Μαγκάκης καί Στ. Κανελλόπουλος, διαμαρτυρήθηκαν πρός τόν πρόεδρο τοῦ δικαστηρίου ὅτι δέν ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τούς μάρτυρας καί ἐξήτησαν νά δοθῆ ἐντολή νά ἐπιτραπῆ ἡ πρόσελευσις. Ἐπίσης εἶπαν ὅτι παραδιάζεται ἡ δημοσιότης τῆς δίκης καί ἡ αἴθουσα ἔχει κατακλυσθῆ ἀπό ἀστυνομικούς. Ὁ κ. πρόεδρος, κατόπιν τούτου, ἔδωσε ἐντολή νά εἰσέλθουν 50 ἄκραιη ἄτομα στήν αἴθουσα καί διέκοψε τήν συνεδρίαση γιά 15' προκειμένου νά ἀναζητηθοῦν οἱ μάρτυρες, πού βρισκόνταν ἔξω ἀπό τό Δικαστικό Μέγαρο.

Ὁ κ.Π.Κανελλόπουλος

Πρῶτος μάρτυς ὑπερασπίσεως τῶν κατηγορουμένων ἐξετάσθηκε ὁ πρώην πρωθυπουργός κ. Παναγ. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι: Δέν ὑπῆρξε οὐτόπτης μάρτυς, ἀλλά γνωρίζει τά γεγονότα ἀπό ἀφηγήσεις φίλων του, πού ὑπῆρξαν αὐτόπτες μάρτυρες. Τά ἐπεισόδια ἀπέδωσε εἰς ωρισμένα αἴτια καί ἐδήλωσε ὅτι συμμερίζεται πλήρως τούς λόγους πού ἔκαμαν τούς φοιτητάς νά ἐξεγερθοῦν.

«Τους συμμερίζομαι τόσον, ὥστε ἄν ἤμουν ἐκεῖ, εἰς τό Πολυτεχνεῖον, θά ἀντιδροῦσα ὅπως οἱ φοιτηταί καί θά μποροῦσε νά ἀπαγγελθῆ ἐναντίον μου ἡ κατηγορία ἐπί τεντυμποισμῷ.

Ἡ ἀπάδοσις τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ τεντυμποίσμοῦ εἰς τούς σπουδαστάς, ἀποτελεῖ μέγα ὀλίσθημα, πού μπορεῖ νά ἔχῃ πολύ ὀδυνηράς συνεπείας εἰς τήν ζωήν τοῦ ἔθνους, διότι ἀποδίδεται εἰς τούς νέους ἐκείνους, τούς σπουδαστάς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διεκδικοῦν ἕνα δικαίωμα, τόν ἐλεύθερον διάλογον εἰς τό Πανεπιστήμιον. Δέν εἶναι νοητή Ἀνωτάτη Παιδεία μέ παρεμβάσεις τῆς Πολιτείας, ὅπως συμβαίνει τά τελευταία ἔτη».

Αἱ παρεμβάσεις τοῦ Κράτους εἰς τό Πανεπιστήμιον ἦσαν ἐξαιρέσεις, εἶπεν ὁ κ. Κανελλόπουλος καί ἀποτελοῦν μέλανα σημεῖα στήν ζωή τοῦ ἔθνους. Διά τα ἐπεισόδια, εἶπε, ὅτι πρέπει νά ἐρευνηθῆ πῶς προεκλήθησαν, νά ἐρευνηθῆ ἐάν ἔγινε ἐπίθεσις ἐναντίον τῶν σπουδαστῶν μέσα στό Πολυτεχνεῖο καί ἐκεῖνοι ἀπηύθυναν μερικάς λέξεις δαρείας, ἄν στήν δίαν απήντησαν μέ βία.

Διά τά αἰτήματα τῶν σπουδαστῶν καί συγκεκριμένα γιά τήν ἀναστολή τῆς ἀναβολῆς κατατάξεως εἶπε:

«Βρίσκω ἀπολυτως δικαιολογημένα τά αἰτήματα πού προηγήθησαν. Τά αἰτήματα γιά τήν αὐτοτέλεια τοῦ Πανεπιστημίου. Καί αὐτά, εἶχαν σάν ἀποτέλεσμα, νά ληφθῆ τό μέτρον, τό ἀσύλληπτον ἀπό πλευρᾶς ἠθικῆς, νά βρεθῆ σάν ἀξία τιμωρίας ἡ προβολή αὐτῶν τῶν αἰτημάτων, νά καταστραφῆ τό μέλλον τοῦ νέου! Δεν εἶναι δυνατόν νά διακόπτεται ἡ φοίτησις σάν ποινή, γιατί αὐτό σημαίνει τήν ἀριστερίν καταστροφήν τοῦ σπουδαστοῦ. Εἶναι πρωτάκουστον. Διότι, ὁ σπουδαστής αὐτός, θά ὑποστῆ στόν στρατό νέες ποινές, χωρίς νά φταίῃ, πρᾶγμα πού σημαίνει ἀριστερίν ἀποκοπήν ἀπό τήν ἐπιστημονικήν του σταδιοδρομίαν. Το ἴδιο εἶχε συμβῆ καί μέ τίς ἀποδολές. Ἄλλα τό Συμβούλιο Ἐπικρατείας ἠκύρωσεν ὡς ἀπαραδέκτους αὐτές τίς ἀποφάσεις. Θεωρῶ ὅτι ὄχι μόνον ἡ ἐπιδολή τῆς στρατεύσεως καί ἡ διακοπή τῆς φοιτήσεως τῶν σπουδαστῶν ἦταν ἐπαρκέσταατος λόγος γιά τήν ἐξεγερσίν των, ἀλλά καί ὅσα προηγήθησαν συνέθεταν ἐξ ἴσου ἐπαρκεῖς λόγους διά τήν ἐξέγερσίν των».

Ὁ κ. Γ. Μαῦρος

Ὁ δεύτερος μάρτυς ὑπερασπίσεως, τ. ὑπουργός κ. Γεώργιος Μαῦρος, κατέθεσε ὅτι δέν γνωρίζει συγκεκριμένα γεγονότα καί ὑπογράμμισε:

«Αὐτά πού γνωρίζω, εἶναι ὅσα διαδασα στόν Τύπο. Καί γνωρίζω ἀκόμη, ὅτι τά γεγονότα αὐτά ὑποχρέωσαν τήν Σύγκλητον νά ὑποδάλῃ παραίτησιν. Καί ἡ Σύγκλητος ἐμμένει εἰς τήν ἀπαίτησίν της. Πού σημαίνει, ὅτι κάτι πολύ ἀνώμαλο συμδαίνει.

Ὑπῆρξα ὑφηγητής τοῦ Πανεπιστημίου καί ἐδίδαξα καί γνωρίζω ὅτι ἡ Ἐπιστήμη, γιά νά καλλιεργηθῆ, χρειάζεται κλίμα ἀπολύτου ἐλευθερίας. Ὁ συνεχής διάλογος, ἡ συνεχής συζήτησις, εἶναι οἱ προϋποθέσεις γιά τή δημιουργία τοῦ κλίματος ἐντός τοῦ ὁποίου θά καλλιεργηθῆ ἡ ἐπιστήμη. Ἐμεῖς, θέλουμε ἐλεύθερους ἀνθρώπους καί ὄχι ραγιάδες. Μοῦ προκαλεῖ φρίκη ἡ ἰδέα ὅτι ὅταν συνεδρίαζη ἡ Ἰατρική Σχολή γιά νά ἐκλέξῃ ἕναν καθηγητή τῆς Νευροχειρουργικῆς, παρίσταται στήν συνεδρίασιν καί ἀξιωματικός τῶν Τεθωρακισμένων!».

Στό διάδρομο τοῦ δικαστηρίου, εἶπε ὁ κ. Μαῦρος, μπροστά μου συνελήφθη μία μάρτυς καί πῆγα στόν Εἰσαγγελέα Ποινικῆς Διώξεως καί ἠρώτησα πῶς συλλαμδάνεται μία φοιτήτρια, μία μάρτυς, χωρίς ἔνταλμα. Καί ἀξιώσαμε τήν ἀπελευθέρωσίν της. Καί αὐτά συμδαίνουν σέ ἀπόστασι 10 μέτρων ἀπό τό Δικαστήριο. Γιά τά ἐπεισόδια, εἶπε, ὅτι εἶναι πρωτοφανές ὅτι οἱ ἀστυνομικοί εἰσέδαλαν στό Πολυτεχνεῖο, σάν νά ἐπιρόκειτο νά καταλάδουν ἰσχυρό ἔδαφος. Αὐτό δέν ἔχει ξαναγίνει σέ κανένα Πανεπιστήμιο τοῦ κόσμου.

Τό μέτρον διακοπῆς τῆς ἀναδολῆς στρατεύσεων τῶν φοιτητῶν ὁ κ. Μαῦρος ἐχαρακτήρισε ὡς γενοκτονία καί ἐτόνισε: «δέν εἶναι ἡ ἀπειλή τοῦ στρατιωτικοῦ, ἀλλά τί τούς περιμένει στόν Στρατό. Ἡ ἀντίδρασις τῶν φοιτητῶν, ὀλλά καί ἡμῶν, ἔπρεπε νά εἶναι μεγαλυτέρα».

Τέλος ὁ μάρτυς, ἀπαντήσας σέ ἐρωτήσεις τῶν συνηγόρων εἶπε ὅτι: Παρεδιάσθη τό Πανεπιστημιακό ἄσυλο.

Δέν εἶναι δυνατόν νά θεωρηθῆ παράνομη ἡ συγκέντρωση τῶν φοιτητῶν στόν πανεπιστημιακό χῶρο. Ὁ κ. Δασκαλόπουλος ἐκλήθη διά νά πρωτατευση τούς ἀποχωροῦντας σπουδαστάς. Οἱ σπουδασταί δεν εἶχαν δόλο, οὔτε πρόθεση περιϋδρίσεως τῆς ὀρχῆς, ἀλλά ἠγωνίζοντο γιά αἰτήματα.

Ὁ κ. Δ. Παπασπύρου

Ὁ μάρτυς κ. Δ. Παπασπύρου, πρόεδρος τῆς τελευταίας Βουλῆς, εἶπε στήν κατόθεσή του ὅτι ἔχει προσωπική ἀντίληψη γιά τά γεγονότα καί συνέχισε:

«Τήν ἡμέρα ἐκείνη, στίς 3.45 τό ἀπόγευμα, περνοῦσα ἔξω ἀπό τό Πολυτεχνεῖο καί εἶδα, παντοῦ, ἀστυνομικά αὐτοκίνητα, γεμάτα μέ ἀστυνομικούς ἐν στολῇ. Σέ ἕνα τέτοιο αὐτοκίνητο, γεμάτο ἀστυναμικούς, εἶδα καί δύο νέους, στό πίσω μέρος. Δεν ἐφαντάσθηκα τί συνέδαινε. Οἱ πληροφορίες μου εἶναι ὅτι συνεδρίαζε ἡ Ὁλομέλεια τῶν καθηγητῶν, διεκόπη ἡ συνεδρίασις καί ἔφυγε μία Ἐπιτροπή, γιά νά συνοαντήσῃ διαφόρους ἁρμοδίους. Ὅταν ἐπανῆλδε ἡ Ἐπιτροπή, συνεχίσθηκε ἡ συνεδρίαση, πού διεκόπη στίς 2.30 τό μεσημερι, ἐνώ ἡ Σύγκλητος ἐξακολουθοῦσε νά συνεδριάζῃ. Τότε, μέσα στόν περίδολο τοῦ Πολυτεχνείου, εἰσῆλδον τά ἀστυνομικά ὄργανα, ἐπετέθησαν ἐναντίον σπουδαστῶν καί τούς ἐκακοποίησαν, ὁρισμένοι δέ Συγκλητικοί, συνώδευσαν μερικούς νέους ἔξω ἀπό τό Πολυτεχνεῖο, διά νά τούς δοηθήσουν νά διαφύγουν. Ἔμαθα, ὅτι ἐκεῖ δρίσκουται ὁ κ. Δασκαλόπουλος καί ὁ Εἰσαγγελεύς κ. Σπυράπουλος. Ὅλοι μέ ἐδεδαίωσαν, ὅτι οὐδαμοῦ ἠκούσθη φωνή ἤ σύστασις τοῦ Εἰσαγγελέως πρός τούς νέους νά διαλυθοῦν. Τότε, ἔγινε ἡ εἰσδολή τῶν ἀστυνομικῶν στό Πολυτεχνεῖο καί ἐκακοποιήθησαν οἱ σπουδασταί, ἀκόμη καί ἐντός τῶν πρυτανικῶν γραφείων. Κάτι, πού οὐδέποτε ἔχει συμδῆ, πουθενά καί ποτέ! Εἶναι πρωτάκουστο. Δέν ξέρω ἄν ὑπάρχῃ ἔκθεσις Εἰσαγγελέως. Ἄν εἶχε δώσει ἐντολάς, θά ὑπήκουαν οἱ φοιτηταί. Δέν ἔγινε καμμιά σύσταση. Καί ἡ ἐπέμδαση τῶν ἀστυνομικῶν, ἦταν ὀργανωμένη ἐπιδρομή, ἀπαρόδεκτη, πού μέ ἐξεγείρει σάν ἄνθρωπο καί σάν ἐπιστήμονα».

Ἀπαντώντας σέ ἐρωτήσεις ὁ κ. Παπασπύρου εἶπε ὅτι κατά τίς πληροφορίες του, πρίν ἀποφασίση ὁ Εἰσαγγελεύς, ἔγινε ἡ εἰσδολή τῶν ἀστυνομικῶν. Ἡ ἐντολή ἐδόθη ἀπό ἄλλον πρίν ὑπάρξῃ πορέμδαση τῶν κ. κ. Σπυροπούλου καί Δασκαλοπούλου.

Ὁ κ. Κ. Καλλίας

Ὁ τ. ὑπουργός κ. Κ. Καλλίας, τέταρτος μάρτυς ὑπερασπίσεως, εἶπε στήν κατάθεσή του ὅτι δέν ἦτο παρών στά γεγονότα, ἀλλά τά ἐπρόσεξα ὅλως ἰδιαιτέρως καί συνέχισε:

«Ἡ παραίτησις τῆς συγκλήτου, ἀποτελουμένης ἀπό ἔγκριτα καί ζωντηρτικῶν ἀντιλήψεων πρόσωπα, ζωμωμένα μέ τήν προαγωγήν τῆς ἐπιστήμης ἀλλά καί μέ τά προδλήματα τῶν σπουδαστῶν, μέ ὠθήναν εἰς τό συμπέρασμα ὅτι ἡ ὑπαστιότης δέν εὑρίσκεται πάρα τό μέρος τῶν σπουδαστῶν καί ὅτι λίαν ἀτόπως παρεδιάσθη τό ἄσυλον τοῦ Πολυτεχνείου.

» Θεωρῶ ὑποκαδέκτον, ἀλλά καί ἐθνικῶς ἐπικίνδυνον τήν μορφήν ὅτι ἡ κίνησις τῶν σπουδαστῶν τοῦ Πολυτεχνείου, εἰς τήν ὁποίαν μετέσχεν ἡ ὁλότης των, προεκλήθη ἀπό ὑποκίνησιν τοῦ κομμουνισμοῦ.

» Μέ ἐξαιρετικῆ κριδολεκτικῶς ἠπίκλησις εἰς τήν προκειμένην περίπτωσιν τοῦ νόμου 4000 περί διώξεως τοῦ τεντυμποΐσμοῦ. Εἶχα τήν πρωτοδουλίαν καί τήν εὐθύνην τῆς συντάξεως τοῦ νόμου τούτου, ὁ ὁποῖος καλῶς ἐφαρμοσθεῖς ἐπέτυχε πλήρως καί ἐξήλειψε τό ἀδίκημα, ἐμελετήθη μάλιστα διά τοῦτο καί ἀπό ἄλλας χώρας. Ἀλλά ὁ νόμος αὐτός ὀπέδλεψε νά ἐκριζώσῃ πράξεις προκλήσεων ἐναντι τῆς κοινωνίας, εἰς ἐπί τό πλεῖστον ἀσυναρτήτους καί περαλόγους. Εἶναι ἀδιανόητος ἡ εφαρμογή του ἐπί πράξεων, ἀσχέτως ἀκαιρῆ δορύτητος, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς κίνητρον ἐπιδιώξεις ἰδεολογικός ἤ συνδικαλιστικάς. Εἶναι ἀντίθετος καί πρός τόν σκοπόν τοῦ νόμου καί πρός τό κείμενόν του. Ἀλλοίμονον δε ἐάν προσήπταμε μέ ἐλαφράν καρδίαν εἰς τήν εὐγενῆ σπουδαζουσαν νεοαλαίαν τήν ἰδιότητα τοῦ τεντυ - μπόϋ».

Ἀπαντῶν εἰς ἐρωτήσεις ὁ κ. Καλλίας εἶπε, ὅτι οἱ σπουδασταί δέν εἶχαν λόγο νά προκαλέσουν ἤ νά ὑδρίσουν, ἤ ἐν γένει νά ἀρχίσουν πρῶτοι.

«Ἄλλως τε εἰς ποίαν πλευράν εὑρίσκεται ἡ νευρικότης καί ἑπομένως ἡ ὑπαστιότης δύναται νά συναχθῆ καί ἀπό τό γεγονός ὅτι ἐμποδίζοντο νά εἰσέλθουν εἰς τό δικαστήριον οἱ μάρτυρες ὑπερασπίσεως καί ἐχρειάσθη κατ' ἐπανάληψιν νά ἐπέμδετε ἐσείς κ. Πρόεδρε καί νά δώσετε σχετικήν ἐντολήν», εἶπεν ὁ κ. Καλλίας.

Γιά τό Ν.Δ. περί ἀνακλήσεως τῶν ἀναστολῶν εἶπε ὅτι ἀποσκοπεῖ νά ἀσκήση ψυχολογική πίεση καί τό ὀχορακτήρισε ἀντισυνταγματικό καί κατέληξε: «Διά νά δώσω εἰκόνα τοῦ γενικωτέρου κλίματος θέλω νά ἀναφέρω ὅτι οἱ ἔχοντες τό μονοπάλιον τῶν μαζικῶν μέσων ἐνημερώσεως δέν ἐδίστασαν, δι' ὑδριστικῶν φράσεων, νά ἀποδώσουν πρόθεσιν ἐκμετταλλεύσεως τῆς κινήσεως τῶν σπουδαστῶν, ὀφειλομένης μόνον εἰς τόν παλμον τῆς νεολαίας, εἰς πρόσωπα, τά ὁποῖα ὅμως ἔχουν δαθεῖαν συνείδησιν εὐθύνης καί σεδασμοῦ πρός τήν ἱερότητα τῆς νεανικῆς ψυχῆς. Ἡ πράξις των εἶναι ἀπαράδεκτος».

Ὁ κ. Ἀνδρ. Κοκκέθης

Ὁ μάρτυς κ. Ἀνδρέας Κοκκέθης, τέως ὑπουργός εἶπε στήν κατάθεσή του: «Αὐτόπτης στά ἐπεισόδια δέν ἤμουν. Πιστεύω, ὅμως, ὅτι οἱ κατηγορούμενοι δέν πάσχουν ἐξ ἰδίου ἁμαρτήματος. Ἄν δέν ὑπῆρχε κατάλυσις τῆς αὐτοτελείας τῶν Πανεπιστημίων, παραίτησις τῆς Συγκλήτου κλπ. δέν θά ὑπῆρχε ἔξαψις. Ὑπάρχει, ὅμως, ἔξαψις. Συνεπῶς, δέν μπορεῖ νά ὑπάρξῃ καταλογισμός».

Ὁ κ. Σ. Τζανετῆς

Ὁ μάρτυς ὑπερασπίσεως κ. Σοφοκλῆς Τζανετῆς, ἀντιστράτηγος ἐ. ἀ. εἶπε στήν κατάθεσή του ὅτι διετέλεσε γενικός διευθυντής τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας καί γιά λίγο καιρό ὑπουργός Δημοσίας Τάξεως. Γιά τά τελευταία γεγονότα ἐξέφρασε τήν γνώμη ὅτι εὐθύνεται καί τό Κράτος, «δίοτι πρό καιροῦ ἐκπροσώπος τοῦ καθεστῶτος, παρώτρυνε τήν νεολαία νά προδληματίζεται, νά ἐνδιαφέρεται γιά τόν δημόσιο δίο γιά τά πάντα. Οἱ νέοι ἀνταποκρίθησαν πρός αὐτό. Πρωτίστως τούς ἔδοθη τό δικαίωμα νά ἀναδείξουν τούς ἐκπροσώπους των. Καί ἤτο ἡ πρώτη ἀπογοήτευσις, λόγω τῆς μεθόδου διενεργείας τῶν ἀρχαιρεσιῶν. Δεύτερη ἀπογοήτευση, ἡ ἀπαγόρευση νά ἔχουν λόγο στό προσχέδιο Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας. Διεξεδίκησαν τά δικαιώματα, πού ὁ κυδερνητικός ἐκπρόσωπος τούς εἶπε ὅτι ἔχουν. Καί, προσδευτικά, μέ τήν συσσώρευση τῶν ἀπογοητεύσεων, φτάσαμε στά γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου. Τά γεγονότα δέν τά γνωρίζω. Διάδασα γιά τήν συμπεριφορά τῆς Ἀστυνομίας. Δέν ἦτο ἡ πρέπουσα. Ὅταν ἤμουν ὑπουργός Δημοσίας Τάξεως, τό 1966, ἀρχές 1967, ποτέ δέν ἔφταναν τά πράγματα εἰς αὐτήν τήν ὀξύτητα. Ἀποδίδουν στίς διαμαρτυρίες τῶν φοιτητῶν τήν ἐτικέττα τοῦ κομμουνισμοῦ. Καί αὐτό, εἶναι ἐθνικός κίνδυνος».

Γιά τόν κατηγορούμενο ἀντηψιό του, εἶπε ὁ μάρτυς, ὅτι εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων σπουδαζόντων νέων καί θά ἦταν πρᾶς τιμήν του ἐάν ἀνακατευόταν στόν συνδικαλισμό.

Ἀπαντώντας σέ ἐρώτηση γιά τό θέμα τῆς διακοπῆς τῆς ἀναδολῆς ὁ κ. Τζανετῆς εἶπε: «Φρονῶ ἀδιστάκτως ὅτι ἡ δισμαρτυρία τῶν φοιτητῶν εἶναι δικαιολογημένη. Τό ὕψιστον καθῆκον παντός πολίτου εἶναι νά ὑπηρετῆ τήν πατρίδα. Μόνο οἱ ζωοκλέπται ἐστεροῦντο τῆς τιμῆς νά φορέσουν τό χακί. Τώρα αὐτό ἐπιδάλλεται ὡς ποινή».

Τέλος ὁ μάρτυς εἶπε, ὅτι δικαίως ἀγανάκτησαν οἱ φοιτηταί.

Ὁ κ. Ι. Πεσμαζόγλου

Ὁ τ. καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ι. Πεσμαζόγλου στήν κατάθεσή του εἶπε ὅτι δέν ἦτο παρών καί ὑπεγράμμισε:

«Τά γεγονότα συνέδησαν ἐντός τοῦ χώρου τοῦ Πολυτεχνείου καί τοῦτο ἔχει δαρείας συνεπείας καί τό γεγονός ὅτι δέν προκύπτει ποίος ἐκάλεσε τά ὄργανα διά νά προδοῦν εἰς τάς πράξεις των καί διατί δέν ἠμποδίσθησαν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπό τά ἄλλα ὄργανα. Ὁ χῶρος τοῦ Πολυτεχνείου καί γενικώς τό πανεπιστημιακόν ἄσυλον εἶναι ὁ χῶρος τῆς ἐλευθέρας ἐκφράσεως τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου».

Ὁ κ. Πεσμαζόγλου ἀνεφέρθη ἐν συνεχείᾳ στά προδλήματα τῶν φοιτητῶν καί ἐτόνισε ὅτι πιστεύει ἀδιάσειστα ὅτι ὅλη ἡ ὑπόθεσις εἶναι ὑπέρ τῶν φοιτητῶν.

Ὁ κ. Κοκκινόπουλος

Ὁ πρώτην πρύτανις τοῦ Πολυτεχνείου κ. Εὐτ. Κοκκινόπουλος εἶπε στήν κατάθεσή του ὅτι ἔζησε ὅλη τήν ζωή του στό Πολυτεχνεῖο καί ἔχει σχηματίσει ὑψηλή γνώμη γιά τούς σπουδαστάς καί συνέχισε:

«Δέν διεψεύσθη αὐτή ἡ γνώμη. Διαρκῶς ἐνισχύετο καί ἐνισχύεται. Εἶναι ὑλικόν πρώτης γραμμῆς καί εἶναι ὑπερήφανος καί αἰσιόδοξος διά τό μέλλον τοῦ τόπου αὐτοῦ. Οἱ σπουδασταί δέν ζητοῦν παροχάς, ἐπιείκειαν, ἐλεημοσύνην. Δέν ζητοῦν παραχωρήσεις. Ζητοῦν νά δλέπουν σέ μᾶς, προαυπα ἀξια μιμήσεω. Θέλουν, ἐκτός ἀπό τίς γνώσεις μας, νά εἴμαστε καν εὐπροσιτοι. Καί ζητοῦν νά σκιδοῦμε πρός αὐτούς καί νά ἀκοῦμε τά ζητήματά τε , μέ καλωσύνη καί να ἀνταποκριθῶμαστε στά αἰτήματά τους, νά εἶστε σύμδουλοί τους. Εἶναι ἕνα ἀκόν πρώτης γραμῆς. Συγκρίνε ς τα μέ μᾶς, ὅταν εἴμαστε στ ηταί, εἶναι πολύ ἀριμότερον, σε ρώτερον, ἐντιμότερον. Καί οἱ σ ουδασταί μας εἶναι, ἄριμη, πολύ καλοί Ἕλληνες. Ἀντιλαμδάνομαι ὅτι κατηγοροῦνται γιά τεντυμποΐσμό. Τί ἔκαναν; Οἱ σπουδασταί ζοῦν τό μεγαλύτερον μέρος τῆς ζωῆς τους στό Πολυτεχνεῖο. Ἀπό πρωΐας μέχρις ἑσπέρας. Ἐκεῖ διαδάζουν, ἐκεῖ τρῶνε. Εἶναι τό σπίτι τους. Τό προαύλιο τοῦ Πολυτεχνείου, εἶναι ὁ αὐλόγυρος τοῦ σπιτιοῦ τους. Συνεκντρώθησαν, λοιπόν, στόν αὐλόγυρο τοῦ σπιτιοῦ τους καί κρούγαζαν μερικά συνθήματα: «Ἔξω τά Ἕλληνες», «Θέλουμε αὐτονομία». Ὁ τεντυμποΐσμός συναρτᾶται μέ νοσηρά καί κοινόδια. Που αὐτά στήν περίπτωσή μας; Τά συνθήματα τά ἄκουσα κι' ἐγώ, γιατί δρισκόμουν στή συνεδρίαση. Μά ἐδῶ, ὅταν γίνονται ποδοσφαιρικές συναντήσεις, οἱ ὀπαδοί τῆς νικητρίας ὁμάδος μᾶς ἀναστατώνουν ὅλους, σταματοῦν τήν κυκλοφορία, ὑπό τά ὄμματα τῆς ἐξουσίας ἀπάσης. Καί δέν εἶναι τεντυμπούς. Πολλά μάλλον οἱ φοιτηταί. Τί φωνάζουν; πράγματα δίκαια, ὀρθά καί εὔλογα. Νά καταργηθῆ ὁ νόμος 93. Καί πρέπει νά καταργηθῆ. Νά καταργηθῆ ὁ νομος περί Κυδερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. Ὀρθώτατα! Δυό φορές ποαητήθην, ὅταν ἤμουν πρύτανις, διά τό θέμα αὐτό. Τό αἴτημα τοῦ νόμου 1347. Ὀρθόν».

Γιά τούς κατηγορουμένους εἶπε ὅτι εἶναι ὅλοι καλοί φοιτητές καί ἀπαντώντας σέ ἐρώτηση ἐτόνισε ὅτι στό προαύλιο τοῦ δικαστηρίου εἶδε ἀστυνομικούς νά φέρνται μέ σκαιότητα πρός τούς πολίτας. Γιά τά ἐπεισόδια ὁ μάρτυς εἶπε: «Τά παιδιά κατέφυγον στό πρυτανικό γραφεῖο διακόμενα. Ἐγώ ἐπικρίνω τούς συνοδέλφους μου Συγκλητικούς τούς δέν ἔρχονται ἐδῶ νά καταθέσουν».

Ὁ κ. Ν. Ἀθανασιάδης

Ὁ καθηγητής τοῦ Πολυτεχνείου κ. Νικ. Ἀθανασιάδης στήν κατάθεσή του ἀφοῦ ἀνεφέρθη στά τῆς συνεδριάσεως τῆς Συγκλήτου κατά τήν ὁποία συνεζητήθησαν τά αἰτήματα τῶν φοιτητῶν καί ὅλαι ἐτάχθησαν ὁλοκληρωτικά ὑπέρ τῆς ἐπιλύσεώς των, ἀνεφέρθη στά ἐπεισόδια, ὅπως τοῦ τά περιέγραψαν οἱ συνάδελφοί του κ.κ. Σκουληκίδης, Θεοχάρης καί Ποντελίδης καί συνέχισε:

«Ἀφοῦ ἡ Σύγκλητος συζήτησε, κάλεσε τά Προεδρεῖα τῶν Σχολῶν γιά νά συζητήσουν, διάφορα θέματα. Οἱ σπουδασταί, ἄνω φύγουμε, ἦταν καλμαρισμένοι καί μοῦ εἶπαν πῶς θά γυρίσουν στά μαθήματά τους. Οἱ σπουδαστές, λοιπόν, ἤθελαν νά ἀποχωρήσουν, ἀλλά οἱ πόρτες, πίσω, ἦταν κλειστές. Ἡ μεγάλη πόρτα, στήν Πατησίων, ἦταν ἀνοικτή, ἀλλά μετά, ὅταν τά παιδιά θέλησαν νά φύγουν, ἔκλεισε. Ἐδῶ, πρέπει νά πῶ, ὅτι οἱ φοιτητές ἦσαν συγκεντρωμένοι στό ἐσωτερικό τοῦ Πολυτεχνείου καί ὄχι πρός τήν Πατησίων.

Ὅταν δγήκαν 2—3 παιδιά, συνελήφθησαν. Ἀστυνομικοί μέ πολιτικά τούς συνέλαδαν. Οἱ ἄλλοι, τρέξανε καί τό εἶπαν στόν Πρύτανι. Ὁ κ. Λαδόπουλος τηλεφώνησε στόν κ. Δασκαλόπουλο καί τόν παρεκάλεσε νά ἀφήσουν τά ὄργανα τούς σπουδαστάς νά διαλυθοῦν. Ἦρθε ὁ κ. Δασκαλόπουλος, συζήτησαν καί ὑπεσχέθη, ὅτι οἱ φοιτητές θά διαλυθοῦν καί δέν θά πειραχτῆ κανένας. Ἀπεχώρησαν, τότε, καμμιά πενηνταριά σπουδαστές, συνοδευόμενοι ἀπό τούς κ.κ. Λαδόπουλο καί Θεοχάρη, ὡς τό πεζοδρόμια. Ἐπειδή, ὅμως, συνελήφθη-σαν ὁρισμένοι σπουδαστές, τά παιδιά ζήτησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι. Στό μεταξύ, εἶχε ἔλθει καί ὁ κ. Εἰσαγγελεύς.

Τότε, ἀκούστηκε ἕνα δουητό καί ἀπό τά δύο τμήματα ἑκάστου κτιρίου, ἐρχόντουσαν ἀστυνομικοί μέ πολιτικά καί στολές καί ὡρισμένοι πού ἦσαν στό προαύλιο. Ὅλοι αὐτοί, ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν φοιτητῶν. Τά παιδιά, ἄρχισαν νά τρέχουν ζητώντας προστασία. Οἱ ἀστυνομικοί, εἰσώρμησαν ἐκεῖ καί ἄρχισε ξυλοδαρμός. Ἀγόρια καί κορίτσια ἐδέροντο ἀδιακρίτως! Οἱ καθηγηταί ἐφώναζαν «ἀφῆστε τά παιδιά», «πῶς μπαίνετε στή Σύγκλητο». Καί τελικά, ἐπηκολούθησαν συλλήψεις ἀπ' ἔξω».

Ἀπαντώντος σέ ἐρωτήσει ὁ μάρτυς εἶπε ὅτι τόν εἰσαγγελέα δέν τόν κάλεσε ὁ πρύτανις ἤ ὁ ἀντιπρύτανις καί ὑπεγράμμισε: «Ἐκείνο πού θέλω νά τονίσω εἶναι ὅτι ἡ περιγραφή πού σᾶς ἔκανα, εἶναι αὐτόχρημα τραγική. Εἶναι κάτι τό ἀπίστευτο! Οἱ ἀστυνομικοί πού εἰσέδαλαν στό Πολυτεχνεῖο δέν ἦσαν στήν Πατησίων. Εἰσέδαλον ἀπό πίσω».

Γιά τήν παραίτηση τῆς Συγκλήτου ὁ κ. Κοκκινόπουλος εἶπε ὅτι εἶναι τό μεγαλύτερο γεγονός γιά τό Πολυτεχνεῖο κατά τά τελευταία 100 χρόνια.

Ὁ κ. Δημόπουλος

Ὁ καθηγητής τοῦ Πολυτεχνείου κ. Δημόπουλος στήν κατάθεσή του ἀφοῦ ἀνεφέρθη στά τῆς συνεδριάσεως τῆς Συγκλήτου καί τῆς συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν εἶπε:

«Στή συνέλευση, ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν νά δείξουμε κατευναστική τακτική, κατανόηση ἔναντι τῶν παιδιῶν. Ἔφυγα, μέ τό συναίσθημα ὅτι πηγαίναμε γιά ἐκτόνωση τῆς κρίσεως καί τή Δευτέρα θ' ἀρχίζαμε κανονικές ἐξετάσεις. Φεύγοντας, πέρασα ἀπό τήν αἴθουσα τῆς Συγκλήτου. Ἐκεῖ, ἕβταζαν φοιτητές παραγμένοι, μαζί μέ φοιτήτριες καί κατήγγειλαν ὅτι εἶχε συλληφθῆ ἕνας φοιτητής. Νομίζω, ὁτι τά παιδιά εἶχαν τή δίοθεση γιά κατευνασμό».

Ἀπαντώντας σέ ἐρωτήσεις γιά τά γεγονατα ὁ κ. καθηγητής εἶπε: «Ἐμᾶς μᾶς ἔχουν συνταράξει οἱ διαιτῆτες πού ἔγιναν στο Πολυτεχνεῖο. Οἱ φωνές τῶν παιδιῶν δέν μᾶς ἐν